

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

31 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Victor Boico, Nadejda Toma,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 decembrie 2018, declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail și de către inculpatul Sarabaș Viorel, în cauza penală în privința inculpaților

Sarabaș Viorel XXXXX,
născut la XXXXX;

Cojocari Radion XXXXX,
născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 12.09.2017 – 29.12.2017;
2. Instanța de apel: 31.01.2018 – 27.12.2018;
3. Instanța de recurs: 20.03.2019 – 31.07.2019.

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul (sediul Central) din 29 decembrie 2017:

- Sarabaș Viorel a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. c), 172 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa în baza:

- art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, de 7 ani închisoare;
- art. 172 alin. (2) lit. c) Cod penal, de 7 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Sarabaș Viorel i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 8 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis.

- Cojocari Radion a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. c), 172 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa în baza:

- art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, de 7 ani închisoare;

- art. 172 alin. (2) lit. c) Cod penal, de 7 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Sarabaș Viorel i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 8 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis.

De asemenea, prin sentință a fost soluționată soarta corpurilor delictive, precum și s-a respins ca neîntemeiată solicitarea acuzatorului de stat de încasare de la Sarabaș Viorel și Cojocari Radion a cheltuielilor judiciare în beneficiul statului.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Sarabaș Viorel și Cojocari Radion la data de XXXXX, aproximativ la ora 16:00, aflându-se în pădurea aflată în imediata apropiere a orașului XXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând intenționat, prin înțelegere prealabilă, coordonat, urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale cu XXXXX XXXXX, prin constrângere fizică, exprimată prin aplicarea multiplelor lovituri cu pumnul peste corp, înfrângerea rezistenței victimei prin imobilizarea mâinilor acesteia și prin aplicarea bandei adezive „scotchi” pe mâini și în regiunea capului și gâtului, au dezbrăcat-o forțat și contrar voinței acesteia, au intrat pe rând în raport sexual forțat în formă naturală cu XXXXX XXXXX, cauzându-i victimei suferințe psihice și leziuni corporale neînsemnate, manifestate sub formă de tumifiere și echimoză a pavilionului urechii stângi cu trecere în regiunea mastoidiană, echimoză în jurul ochiului stâng cu trecere în regiunea zigomatică, hemoragie sclera ochiului stâng și mucoasa buzei inferioare pe stânga, excoriații (5) pe ambele suprafețe laterale a gâtului, echimoze (3) pe ambele brațe, zgârieturi și excoriații multiple pe toată suprafața spatelui, regiunile lombo-sacrale, feselor și 1/3 superioare a ambelor coapse.

Acțiunile lui Sarabaș Viorel și Cojocari Radion au fost încadrate de prima instanță în baza art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, conform indicilor calificativi - viol, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, săvârșit de două persoane.

Tot ei, Sarabaș Viorel și Cojocari Radion, în continuarea acțiunilor lor criminale, la data de XXXXX, aproximativ la ora 16:00, aflându-se în pădurea aflată în imediata apropiere a orașului XXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând intenționat, prin înțelegere prealabilă, coordonat, urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale în formă perversă cu XXXXX XXXXX, prin constrângere fizică, exprimată prin aplicarea multiplelor lovituri cu pumnul peste corp, înfrângerea rezistenței victimei prin imobilizarea mâinilor acesteia și prin aplicarea bandei adezive „scotch” pe mâini și în regiunea capului și gâtului, au dezbrăcat-o forțat și contrar voinței acesteia, au intrat pe rând în raport sexual pervers forțat, cu XXXXX XXXXX, cauzându-i victimei suferințe psihice și leziuni corporale neînsemnate, manifestate sub formă de tumifiere și echimoză a pavilionului urechii stângi cu trecere în regiunea mastoidiană, echimoză în jurul ochiului stâng cu trecere în regiunea zigomatică, hemoragie sclera ochiului stâng și

mucoasa buzei inferioare pe stânga, excoriații (5) pe ambele suprafețe laterale a gâtului, echimoze (3) pe ambele brațe, zgârieturi și excoriații multiple pe toată suprafața spatelui, regiunile lombo-sacrale, feselor și 1/3 superioare a ambelor coapse.

Prima instanță a încadrat aceste acțiuni ale lui Sarabaș Viorel și Cojocari Radion în baza art. 172 alin. (2) lit. c) Cod penal, conform indicilor calificativi - acțiuni violente cu caracter sexual, adică satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, săvârșit prin constrângere fizică și psihică a persoanei, săvârșit de două persoane.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

2.1. Procuror, care a solicitat casarea sentinței primei instanțe, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Cojocari Radion și Sarabaș Viorel să fie recunoscuți vinovați și condamnați pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. c), 172 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu aplicarea lui:

- Cojocari Radion în baza art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, a unei pedepse de 12 ani închisoare și în baza art. 172 alin. (2) lit. c) Cod penal, a pedepsei de 12 ani închisoare, iar conform 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial a pedepselor aplicate lui Cojocari Radion să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 12 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis;

- Sarabaș Viorel în baza art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, a unei pedepse de 12 ani închisoare și în baza art. 172 alin. (2) lit. c) Cod penal, a pedepsei de 12 ani închisoare, iar conform 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial a pedepselor aplicate lui Sarabaș Viorel să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 13 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis.

Totodată, s-a solicitat soluționarea sorții corpurilor delictive și dispunerea încasării cheltuielilor judiciare în mărime de 19842 lei de la inculpați.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- pedeapsa stabilită inculpaților nu corespunde gravității infracțiunilor comise, circumstanțelor stabilite în cauză, personalității făptuitorilor, de aceea sentința urmează a fi casată cu pronunțarea unei noi hotărâri, cu stabilirea unei pedepse mai severe, dându-se eficiență prevederilor art. 2, art. 61, art. 75, art. 78 și art. 84 Cod penal.

2.2. Partea vătămată XXXXX XXXXX, care a indicat că nu este de acord cu sentința primei instanțe, or în ședința primei instanțe a indicat că nu a fost violată de Sarabaș Viorel și acesta nu a forțat-o fizic sau psihic, iar la urmărirea penală a dat declarații false împotriva lui Sarabaș Viorel deoarece a fost supărată pe acesta, ea fiind violată de Cojocari Radio, care a forțat-o fizic și psihic.

2.3. Avocatul Gorlenco Oleg în numele inculpatului Cojocari Radion, care a solicitat casarea sentinței primei instanțe, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei

noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cojocari Radion să fie achitat din motivul lipsei faptei infracționale.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că sentința este lipsită de probe directe sau indirecte care ar demonstra vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate, de către prima instanță nu s-a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, acțiunile inculpatului Cojocari Radion fiind calificate incorect, iar de către prima instanță nu au fost luate în considerare declarațiile inculpatului prin care acesta nu și-a recunoscut vinovăția.

2.4. Avocatul Cotea Svetlana în numele inculpatului Sarabaș Viorel, care a solicitat, casarea sentinței primei instanțe, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Sarabaș Viorel să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- probele anexate la dosar nu dau temei de a stabili vinovăția lui Sarabaș Viorel în săvârșirea faptelor incriminate, nu a fost luat în considerare faptul că partea vătămată a declarat că Sarabaș Viorel nu a violat-o, nu a agresat-o fizic. Mai mult ca atât, indicându-se că la dosar există și cererea acesteia depusă la Procuratura XXXXX, depusă în acest sens, însă instanța de judecată nu se expune asupra cererii date;

- în instanța de judecată nu au fost prezentate de către acuzatorul de stat probe ce ar confirma vinovăția lui Sarabaș Viorel. Menționându-se că probele prezentate de partea acuzării și a apărării nu au fost examinate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, fapt ce a dus la concluzii pripite cu privire la vinovăția lui Sarabaș Viorel.

2.5. Inculpatul Sarabaș Viorel, care a solicitat casarea sentinței de condamnare, cu pronunțarea în privința sa a unei sentințe de achitare, din motiv că nu este vinovat de săvârșirea infracțiunilor incriminate.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- partea vătămată a menționat că el nu i-a cauzat careva leziuni corporale și nu a violat-o. La fel, nu s-au luat în considerare nici declarațiile martorului Cristian V., care a indicat că unul din acei doi băieți ce au ieșit din pădure făcea gălăgie și era agresiv, în ședința de judecată menționând acesta că partea vătămată era amețită și vânăta la ambii ochi și buza era sângerată și nu avea bandă adezivă la mâini și nici la gât;

- banda adezivă a cumpărat-o la rugămintea lui Cojocari Radion, iar martorul Munteanu Andrei în ședința de judecată a declarat că, nu a observat ca partea vătămată să fi avut vânătați, nu era în stare de ebrietate. Partea vătămată era cu coatele și genunchii zgîriați, avea bucăți de bandă adezivă, era în stare de șoc și plângea, iar persoana care a sunat la poliție era cu victima la o distanță de 20 m, de unde au fost arestați inculpații. Mai mult, Brânzoi în ședința de judecată a declarat

că, nu a observat careva vânătăi și nu a observat ca partea vătămată să fi fost în stare de ebrietate, dar era foarte speriată, stresată și plângea. Astfel, acesta solicită ca să fie verificate probele, inclusiv raportul de expertiză efectuat, așa cum există contradicții esențiale între probele anexate la dosar.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 decembrie 2018, au fost respinse apelurile declarate de procuror și partea vătămată și admise apelurile declarate de avocatul Gorlenco Oleg în numele inculpatului Cojocari Radion, a avocatul Cotea Svetlana în numele lui Sarabaș Viorel și a inculpatului Sarabaș Viorel, fiind casată parțial sentința primei instanțe în partea stabilirii tipului penitenciarului, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost dispusă executarea pedepselor stabilite inculpaților în penitenciar de tip semiînchis.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat reieșind din volumul probelor acuzării administrate și cele stabilite în cadrul judecării cauzei penale, că prima instanță corect a constatat că învinuirea adusă de procuror a fost probată, iar acțiunile inculpaților Sarabaș Viorel și Cojocari Radion au fost corect calificate în baza art. 171 alin. (2) lit. c) și art. 172 alin. (2), lit. c) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, la materialele dosarului se regăsește cererea de apel depusă din numele părții vătămate XXXXX XXXXX (f.d.144, vol. V), însă aceasta, fiind prezentă în instanța de apel a indicat că ea nu a depus apel împotriva sentinței primei instanță, iar în cererea dată nu este scrisul ei și nici semnătura ei, în acea perioadă ea era la spital și fizic nu putea să depună apel, dar nici nu a rugat pe nimeni ca din numele ei să depună cerere de apel, sau să expedieze cerere de apel. La data de 06.02.2018 a născut și la 05.02.2018 ea era în spital în or. Chișinău (f.d.7 verso - 8, vol. VI). Astfel, instanța de apel a conchis că aceste circumstanțe denotă necesitatea respingerii ca inadmisibil apelul declarat din numele părții vătămate XXXXX XXXXX, deoarece în cursul examinării cauzei în instanța de apel s-a stabilit faptul că, apelul nu a fost depus de partea vătămată.

De asemenea, instanța de apel a notat că prima instanță corect a reținut că vinovăția inculpaților de săvârșirea faptelor imputate se confirmă și prin declarațiile făcute de partea vătămată în cadrul urmăririi penale, care coroborează și se completează cu celelalte probe anexate la dosar.

Instanța de apel a mai reținut că în rezultatul audierii părții vătămate în cadrul ședinței în prima instanță, dânsa a menționat faptul întreținerii raportului sexual forțat în forma naturală, cât și în formă perversă, deși a relatat că raportul respectiv a avut loc doar cu inculpatul Cojocari Radion, iar prima instanță corect a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile făcute la urmărirea penală, în cadrul cărora partea vătămată a relatat că aceștia au dezbrăcat-o și Sarabaș Viorel a început un raport sexual în mod natural, iar Cojocari Radion în aceeași timp o viola în mod pervers, după care s-au schimbat cu locurile și Viorel a violat-o în mod

pervers, iar Radu - în mod natural. Astfel, s-a indicat că corect prima instanță a făcut trimitere la faptul că, asupra actului procesual respectiv nu au fost înaintate careva obiecții nici la sfârșitul acțiunii de urmărire penală, nici la terminarea urmăririi penale sau în instanța de judecată, potrivit art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală. Mai mult, instanța de apel a menționat că anume aceste declarații au fost date la scurt timp după ce s-au petrecut faptele și partea vătămată a relatat detaliat cele întâmplate.

În acest context, instanța de apel a notat că prima instanță just a dat apreciere critică declarațiilor părții vătămate XXXXX XXXXX date în cadrul primei instanțe, precum că în cadrul urmăririi penale a dat declarații mincinoase, din motiv că era supărată pe inculpatul Sarabaș Viorel cu care a fost în relații de concubinaj, or aceasta este o tactică de apărare a inculpatului în scopul evitării a acestuia de la răspunderea penală. Cu atât mai mult că anume declarațiile date de partea vătămată la urmărirea penală, coroborează cu cele a martorilor Cristian Vitalie, care a declarat instanței că însăși partea vătămată XXXXX XXXXX i-a cerut ajutor, invocând că a fost violată de doi băieți, indicând spre Sarabaș Viorel și Cojocari Radion, fapt confirmat și de martorii Munteanu Andrei și Brînzoi Eduard, cât și probele cercetate în cadrul examinării cauzei penale.

La fel, instanța de apel a specificat că circumstanțele săvârșirii faptei se confirmă și prin probele anexate la materialele cauzei.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele invocate în apeluri, precum că inculpații nu sunt vinovați de săvârșirea infracțiunilor imputate, or acestea contravin datelor ce rezultă din probatoriul administrat.

Cu referire la pedeapsa stabilită, instanța de apel a indicat că prima instanță just a conchis că pedeapsa ce ar fi aptă să-1 facă pe Sarabaș Viorel să meargă pe calea corijării, este doar pedeapsa definitivă cu închisoarea pe un termen de 8 ani, cât și pe Cojocari Radion la fel, 8 ani închisoare, în acest sens acordând eficiență și prevederilor art. 7, art. 61, art. 75-77, art. 84, art. 88 Cod penal.

La acest capitol, instanța de apel a menționat că prima instanță la aplicarea pedepsei inculpaților a pus accent pe personalitatea acestora, pe circumstanțele cauzei, ținând seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunilor comise, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea (art. 76-77 Cod penal), și anume circumstanța agravantă - săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate, de persoana inculpaților care anterior au fost condamnați, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestora, de faptul că aceștia au săvârșit infracțiunile în stare de ebrietate, de particularitățile aplicării pedepsei pentru concurs de infracțiuni. Totodată, punându-se accent în acest sens și pe condițiile de viață ale inculpaților, cât și pe personalitatea acestora, pe acordarea deplină a eficienței prevederilor art. 61, art. 75 și art. 84 Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a conchis în privința respingerii argumentelor din apelul declarat de procuror, ce țin de blândețea pedepsei aplicate, or pedeapsa stabilită este echitabilă și are scopul de a corecta inculpații, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestora, cât și a altor persoane, dar și evitarea de cauzarea de suferințe fizice și înjosire a demnității persoanei.

Totodată, instanța de apel a stabilit că prima instanță greșit a stabilit că pedeapsa cu închisoarea urmează a fi executată în penitenciar de tip închis, având în vedere prevederile legii în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Astfel, instanța de apel coroborând prevederile art. 72 Cod penal, și faptul că prin prisma art. 16 Cod penal, infracțiunile comise de inculpați fac parte din categoria infracțiunilor grave, a conchis că aceștia urmează să-și execute pedeapsa închisorii în penitenciar de tip semiînchis.

Ce ține de solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpați, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a respins-o, menționând că prin prisma prevederilor art. 142, 143, 144 Cod de procedură penală, încasarea cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizelor, se fac din contul mijloacelor bugetului de stat, deoarece, în sarcina statului este de a dovedi vinovăția celor imputate în acțiunile inculpatului, prin urmare nu poate fi pus pe seama inculpaților încasarea cheltuielilor de judecată, aceste cheltuieli fiind suportate în cadrul instrumentării cauzei penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpaților.

4. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către:

4.1. Procuror, care indică temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, și solicită casarea deciziei instanței de apel în partea pedepsei și a cheltuielilor judiciare, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea pedepsei și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, instanța a admis o eroare gravă de fapt;

- concluzia instanței de apel privind individualizarea pedepsei stabilite inculpaților nu corespunde materialelor cauzei, or inculpaților urmează să le fie stabilită o pedeapsă cu închisoarea maximă prevăzută la articolul corespunzător din Partea specială a Codului penal, deoarece aceștia nu își recunosc vinovăția în comiterea infracțiunilor imputate, nu sunt prezente circumstanțe care atenuează răspunderea acestora, însă există circumstanțe agravante, din care considerente urmează ai fi stabilită o pedeapsă privativă de libertate;

- în speță, statul și-a onorat obligația de a demonstra vinovăția inculpatului, prin acțiuni de procedură legale, iar pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal a suportat cheltuieli, care în baza art. 227 Cod de procedură

penală, acțiunile procesuale efectuate de către organul de urmărire penală se încadrează în noțiunea de cheltuieli judiciare și care indiscutabil urmează a fi recuperate din contul inculpatului.

- art. 229 Cod de procedură penală, indică că condamnatul poate fi obligat la recuperarea cheltuielilor judiciare. Plata cheltuielilor judiciare nu va influența asupra situației materiale, dat fiind că inculpații Sarabaș Viorel și Cojocari Radion nu au persoane la întreținere, iar soluția instanțelor pe acest aspect este greșită.

4.2. Inculpatul Sarabaș Viorel, care fără a indica vreun temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința sa.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- nu a fost demonstrată săvârșirea infracțiunilor incriminate;
- partea vătămată a depus cerere la procuratură în care a indicat că nu a fost violată de Sarabaș Viorel, ce a susținut fiind audiată sub jurământ și în prima instanță. Totodată, nici expertiza efectuată în prezenta cauză penală nu a demonstrat că partea vătămată a fost violată de Sarabaș Viorel;

- ulterior în instanța de apel partea vătămată din nou a schimbat declarațiile împotriva lui Sarabaș Viorel, fapt ce denotă că declarațiile ei sunt contradictorii, iar martorii Brînzoi și Munteanu au dat declarații din spusele părții vătămate;

- deși partea vătămată a declarat că toți au servit alcool, la medicul narcolog la aceasta în sânge nu s-a depistat alcool.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, se reține că procurorul în recurs contestă decizia instanței de apel, indicând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), Cod de

procedură penală, sub aspectele că: *„hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea pedepsei și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, instanța a admis o eroare gravă de fapt;”*, iar inculpatul Sarabaș Viorel nu indică nici un temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aspectele contestate, Colegiul penal reține că temeiurile și motivele invocate de recurenți, nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din următoarele considerente.

5.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de procuror:

În privința criticilor recurentului, precum că *„concluzia instanței de apel privind individualizarea pedepsei stabilite inculpaților nu corespunde materialelor cauzei, or inculpaților urmează să le fie stabilită o pedeapsă cu închisoarea maximă prevăzută la articolul corespunzător din Partea specială a Codului penal, deoarece aceștia nu își recunosc vinovăția în comiterea infracțiunilor imputate, nu sunt prezente circumstanțe care atenuază răspunderea acestora, însă există circumstanțe agravante, din care considerente urmează ai fi stabilită o pedeapsă privativă de libertate”*, Colegiul penal atestă că sunt neîntemeiate, or instanța de apel în decizia s-a și-a argumentat detaliat soluția sa de menținere a sentinței primei instanțe prin care a fost stabilit corect măsura de pedeapsă de 8 ani închisoare, inculpaților Cojocari Radion și Sarabaș Viorel, conform art. 61, 75 Cod penal. Totodată, din conținutul deciziei instanței de apel se atestă că instanța de apel a ținut cont de aceste circumstanțe enunțate supra, expunându-se pe chestiunile esențiale invocate în speță și a modificat sentința primei instanțe doar în partea tipului penitenciarului în care inculpații urmează să-și execute pedeapsa, fără a admite careva erori de fapt sau de drept, iar alegațiile invocate de recurent constituie opinia subiectivă a acestuia ce nu poate fi acceptată.

De asemenea, ce ține de alegațiile recurentului în partea soluției instanțelor de judecată de respingere a solicitării de încasare de la inculpați a cheltuielilor judiciare suportate la efectuarea expertizelor judiciare, Colegiul penal conchide că sunt inadmisibile și nu pot fi acceptate, or instanța de apel s-a expus argumentat și motivat asupra aspectelor contestate și în prezentul recurs ordinar, bazându-și just soluția privind respingerea apelului și solicitării părții acuzării de a dispune încasarea cheltuielilor pentru efectuarea expertizelor din contul inculpaților în baza prevederilor legale stipulate în art. 143 Cod de procedură penală, în vigoare până la 09 februarie 2018, dată când prin Legea nr. 326 din 22.12.2017 au fost operate modificări legislative în acest articol, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei concluzii, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi

înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, Colegiul penal atestă corectitudinea deciziei instanței de apel din considerentul că expertizele dispuse în prezenta cauză penală, au fost efectuate în perioada anului 2017, până la data de 09.02.2018, atunci când au intrat în vigoare modificările în art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală. În acest sens, se notează că acest articol a fost abrogat prin Legea. nr. 316 din 22.12.2017, fiind exclusă prevederea că plata pentru efectuarea expertizelor prevăzute la alin. (1) a aceluiași articol se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Prin urmare, având în vedere că la momentul efectuării expertizelor judiciare în speță erau în vigoare prevederile din art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală (red. 05.04.2012), specificate supra, Colegiul penal constată corectitudinea soluției instanței de apel de a respinge solicitarea procurorului de a fi dispusă încasarea cheltuelilor judiciare pentru efectuarea expertizelor din contul inculpaților, nefiind identificate careva erori de drept și temeuri de a interveni în decizia instanței de apel, sub aspectele contestate.

5.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de inculpatul Sarabaș Viorel:

Ce ține de argumentele recurentului descrise în cererea de recurs și în pct. 4.2 a prezentei decizii, prin care acesta își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor și în special a declarațiilor părții vătămate de către instanțele de judecată, Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate, din considerentul că asemenea critici nu constituie temeuri de recurs, reprezentând doar opinia subiectivă a recurentului, or, conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept esențiale comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs ordinar nu consideră necesar de a da o nouă apreciere probelor administrate la speța dată, ce este de competența exclusivă a primei instanțe și a instanței de apel, iar instanța de recurs ca instanță ierarhic superioară, examinează cauza doar sub aspectul prezenței erorilor de drept comise de prima instanță și cea de apel la judecarea cauzei, ce în speță nu au fost identificate. Or, se atestă că atât prima instanță cât și instanța de apel au apreciat probele prin prisma cerințelor stipulate în art. 101 Cod de procedură penală, expunându-se în sentință și în decizia instanței de apel cu privire aceleași aspecte invocate de recurent și în recurs, pe parcursul judecării cauzei în prima instanță și în instanța de apel, instanțele de judecată ierarhic inferioare respectând rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

Mai mult, din conținutul recursului ordinar declarat, rezultă că recurentul Sarabaș Viorel face o proprie apreciere a probelor în temeiul căroră instanța de apel și-a întemeiat soluția, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, invocând că nu este demonstrată vinovăția sa în comiterea infracțiunilor incriminate, motivând că nu a violat partea vătămată, care pe parcursul procesului penal a dat declarații contradictorii, iar celelalte probe administrate la materialele cauzei nu confirmă vinovăția sa, iar instanța de recurs ordinar la acest capitol atestă că nu poate fi acceptată această versiune, or contravine constatările corecte a instanței de apel în prezenta speță, întemeiate just pe cumulul de probe descris, verificat și apreciat de instanța de apel în decizia sa prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală (f.d. 27-29, vol. VII).

6. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor invocate de recurenți ce ar fi afectat decizia atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail și de către inculpatul Sarabaș Viorel, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 decembrie 2018, în cauza penală în privința inculpaților **Sarabaș Viorel XXXXX, Cojocari Radion XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **29 august 2019**.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma